

24 hodinový maraton

Napsal uživatel Vanda
Středa, 22 Červen 2016 15:47

Na tento víkend jsme splnily domácí úkol – sehnat si nějaký doping - proteinové tyčinky, ionťáky a jiné dobroty... Každý něco přitáhl, ale já ocenila nejvíce čerstvé jahody máčené v rozteklé čokoládě, mlask. Pozobaly jsme si a plny sil vedly do 7. směny. Pak ale přišla krůžka a Buky nás přebuřily. Luciřa mi to odborně vysvětlovala, že takhle dobře pálí, protože doma, v horách, přes zimu všechny kácí stromy nebo co. Nám teď na pozemku překáží asi 8 jabloní, takže přířší sezonu to budu taky mydlit! Výsledek 10:6 dole, ale hezký zápas...Naří fanouřci se v tomhle zápase rozrostli na číslo 2, stálice Rafaela a Riuř tatínek. Bobík se chtěł před taťkou předvést, začala do toho v každém startu řezat a i se blýskla doublem - tři – jedna.

V druhém zápase rostly s počtem směn i errorry a prohrály jsme 12:10. Luciř nadává, že sežrala 3 proteinový tyčinky, efekt řádný, akorát je nasraná. Já se se svojí tupou pálkou cítím dost podobně.

Dohrály jsme krásně kolem 21 hodiny, holky daly pivko na hřiřti a na závěr jsme se 4 přespávačky (Já, Mářa, Lucc, Sany) přesunuly k Cůce.

Ta básnila o Kubě, očmuchaly jsme sbírku doutníků a celý večer se nás snařila opít všemožnými výýýýbornými rummy. Pokouřela jsem se jí vysvětlit, že to jsou perly sviním pro někoho, kdo pije nejradří Citrus... Pokecaly jsme a Mářa nám udělala na památku selfíčko svým novým polaroidem. Ten ale naši krásu nepobral a tak nás Cůca na fotku umělecky dokreslila. Pak už jsme řly chrnět. Chválím Cůcu, že už mi pořídila nový gauč, který rozlořím raz dva a vejdu se tam i s chrápající San.

Ráno jako z pohádky - vřtávačka v 7:20 (půl hodiny před odchodem), k snídani do sebe hodit Honzíkovo palačinky s marmeládou a nutelou, Sany si ve výtahu ještě obuje boty do roboty, a vyráříme na hřiřtě. Jeřtěže to má Cůca pod okny.

V Trutnově zřejmě tolik nekácí, protože jejich odpaly nebyly nijak zákeřné. Luciřa v závěru pálí dlouhý hit mezi 7 a 8, stahuje důležitě body, běří až k trojce, Pafča ji točí domu – Luciřa to narve do polařky, co překáří u třetí mety a jde k zemi, vřtává a pro svůj zaslouřený bod si doběhne.. Až ale v dogoutu jí prozradíme, že ten bodycheck byl úplně zbytečný, zápas jsme vyhrály o rozdíl už díky té běřkyni před ní :). Výsledek 11:1 vypadá pěkně.

Druhý nedělní zápas se plouřil a my jsme zvítězily už spíš silou vůle 5:2, vřak také 4 zápasy během 24h jsou až až.